

การอบรมผู้รองรับใบอนุญาตประกอบ วิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม

จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
พลอากาศตรีหม่อมหลวงประทีปติ เกษมสันต์

พระราชบัญญัติ สถาปนิก พ.ศ.2543

สาระสำคัญ

- กฎหมาย กติกาต่างๆ ในการควบคุมวิชาชีพ มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ของสาธารณะไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของผู้ประกอบวิชาชีพ
- สภาสถาปนิกทำหน้าที่แทน กส.

มาตรา 45

ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมเว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตในสาขานั้นจากสภาสถาปนิก

มาตรา 50

ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องประพฤติตนตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก

มาตรา 45

ใบอนุญาต

- มีคุณวุฒิการศึกษา
- ผ่านการทดสอบ
- ต่อใบอนุญาต
- เลื่อนระดับคุณวุฒิ

สมรรถนะ

มาตรา 50

จรรยาบรรณวิชาชีพ

- ข้อบังคับจรรยาบรรณฯ
- การกล่าวหา
- การดำเนินการด้านจรรยาบรรณ
- บทลงโทษ

ควบคุม

“จรรยาบรรณ”

หมายถึง

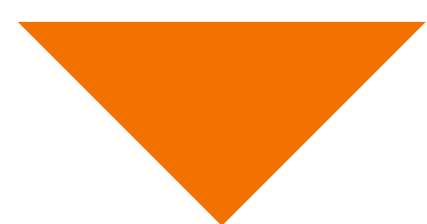
ประมวลความประพฤติ ที่ผู้ประกอบการอาชีพการงาน
แต่ละอย่างกำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริม
เกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของสมาชิก
อาจเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้

(พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542)

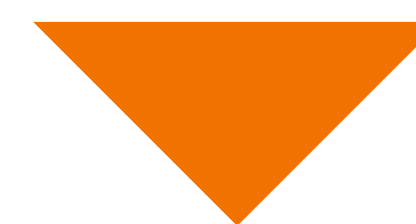
“จรรยาบรรณ”

หลักธรรม
ของศาสนา

คนที่ดี

จรรยาบรรณ

“สถาปนิกที่ดี”

ข้อบังคับ

จรรยาบรรณ

- ประวัติข้อบังคับจรรยาบรรณ
- ข้อบังคับสภาสถาปนิกว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ.๒๕๕๘

Timeline

ของวิชาชีพสถาปนิกในประเทศไทย

Timeline

ของข้อบังคับจรรยาบรรณ

สภาสถาปนิก (พ.ร.บ.2543) ข้อบังคับสภาสถาปนิกว่าด้วยจรรยาบรรณ พ.ศ.2545 และ พ.ศ.2558

ข้อบังคับสภาสถาปนิกว่าด้วยจรรยาบรรณ แห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๕๘

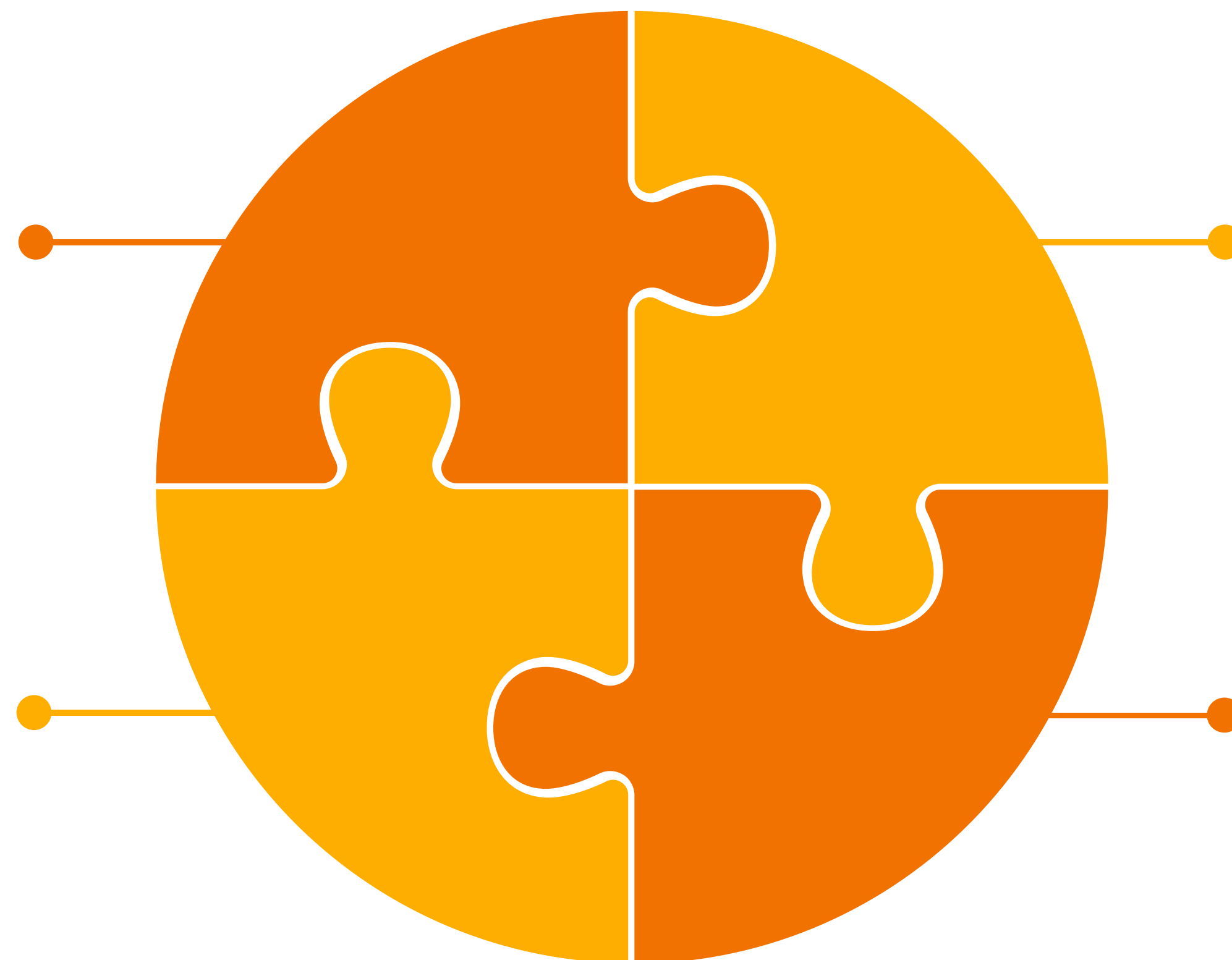
แบ่งเป็น ๔ หมวด รวม ๒๔ ข้อ

หมวดที่ ๑

จรรยาบรรณต่อ
สาธารณะ

หมวดที่ ๔

จรรยาบรรณต่อ
ผู้ร่วมวิชาชีพ

หมวดที่ ๒

จรรยาบรรณต่อ
วิชาชีพ

หมวดที่ ๓

จรรยาบรรณต่อ
ผู้ว่าจ้าง

ข้อบังคับสภาสถาปนิกว่าด้วยจรรยาบรรณ แห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ.๒๕๕๘

ประกาศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (๗) แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ.๒๕๔๓ สภาสถาปนิก โดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาสถาปนิก ประจำปี ๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๖ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษ แห่งสภาสถาปนิกออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

- ข้อ 1** ข้อบังคับนี้เรียกว่า
“ ข้อบังคับสภาสถาปนิก ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ.๒๕๕๘ ”
- ข้อ 2** ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อบังคับสภาสถาปนิกว่าด้วยจรรยาบรรณ แห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ.๒๕๕๘

ประกาศ

- ข้อ 3** ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาสถาปนิก ว่าด้วยจรรยาบรรณ
แห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม พ.ศ.๒๕๔๕
- ข้อ 4** ในข้อบังคับนี้
“ผู้ประกอบการวิชาชีพ” หมายความว่า บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลผู้ประกอบการวิชาชีพ
สถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยสถาปนิก
- ข้อ 5** ผู้ประกอบการวิชาชีพ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้ถือว่า
ผู้ประกอบการวิชาชีพผู้นั้นประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม

ข้อ 6 ผู้ประกอบวิชาชีพต้องปฏิบัติตามให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยสถาปนิกและบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม

- ข้อ 7** ผู้ประกอบวิชาชีพต้องประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมด้วยความซื่อสัตย์สุจริต
- ข้อ 8** ผู้ประกอบวิชาชีพต้องปฏิบัติงานให้ถูกต้องตามหลักปฏิบัติหรือวิชาการตามมาตรฐานการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม
- ข้อ 9** ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่กระทำการใดๆ ซึ่งเป็นการเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ
- ข้อ 10** ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่ใช้ความไม่ชอบธรรมเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับหรือไม่ได้รับงานสถาปัตยกรรมควบคุม

- ข้อ 11** ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่เรียก รับ ยอมจะรับ ให้ หรือจะให้ ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อย่างใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ จากผู้ซึ่งเกี่ยวข้องในงานสถาปัตยกรรมควบคุมที่ทำอยู่
- ข้อ 12** ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่แสดงด้วยวิธีใดๆว่าเป็นผู้ประกอบวิชาชีพในงานสถาปัตยกรรมควบคุมที่ตนไม่ได้ทำ ร่วมทำ ตรวจสอบ หรือควบคุม
- ข้อ 13** ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่โฆษณา ใช้ จ้าง วาน หรือยินยอมให้ผู้อื่นโฆษณาด้วยประการใดๆ ซึ่งการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมของตนเอง เว้นแต่การประชาสัมพันธ์การประกอบวิชาชีพของตนที่ไม่เกินความจริง หรือไม่เปรียบเทียบกับงานสถาปัตยกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพรายอื่น
- ข้อ 14** ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่โฆษณา ใช้ จ้าง วาน หรือยินยอมให้ผู้อื่นเอาตนหรือชื่อของตน โฆษณาสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาชีพสถาปัตยกรรมทั้งปวง

- ข้อ 15** ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่ละทิ้งงานสถาปัตยกรรมควบคุมที่ได้รับทำโดยไม่มีเหตุอันสมควร
- ข้อ 16** ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่เปิดเผยความลับของงานสถาปัตยกรรมที่ตนได้ทำ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของงานนั้นแล้ว
- ข้อ 17** ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่ทำงานโดยใช้รูปแบบสถาปัตยกรรมควบคุมอย่างเดียวกับที่เคยทำให้แก่ผู้ว่าจ้างรายใหม่ เว้นแต่จะเป็นการตกลงหรือยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรกับผู้ว่าจ้างรายเดิม และแจ้งให้ผู้ว่าจ้างรายใหม่นั้นทราบล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษรหรือเป็นชิ้นงานที่เป็นลิขสิทธิ์ของผู้ประกอบวิชาชีพโดยตรงอยู่ก่อนแล้ว

ข้อ 18 ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่ทำงานชิ้นเดียวกันให้แก่ผู้ว่าจ้างรายอื่น เพื่อการเปรียบเทียบ **ประกวด ประมูล หรือแข่งขัน** เว้นแต่จะได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ว่าจ้างรายเดิม และได้แจ้งให้ผู้ว่าจ้างรายใหม่นั้นทราบล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษรหรือเป็นชิ้นงานที่เป็นลิขสิทธิ์ของผู้ประกอบวิชาชีพโดยตรงอยู่ก่อนแล้ว

ข้อ 19

ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่แอบอ้างความคิดหรือผลงานของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมรายอื่นว่าเป็นของตน

ข้อ 20

ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่แสวงหางานด้วยการแข่งกันราคากับผู้ประกอบวิชาชีพรายอื่น

ข้อ 21

ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่เข้าแย่งรับทำงานชิ้นเดียวกันและในขอบเขตงานเดียวกันจากผู้เสนองานหรือผู้ว่าจ้างรายเดียวกันที่ได้ว่าจ้างผู้ประกอบวิชาชีพรายอื่นอยู่แล้ว เว้นแต่จะได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ประกอบวิชาชีพรายอื่นนั้นแล้ว หรือผู้ว่าจ้างมีหลักฐานที่เชื่อถือได้ว่าได้บอกเลิกสัญญาว่าจ้างกับผู้ประกอบวิชาชีพรายอื่นนั้นแล้ว

ข้อ 22

ผู้ประกอบการวิชาชีพต้องไม่ตรวจสอบงานของผู้ประกอบการวิชาชีพรายอื่น เว้นแต่เป็นการตรวจสอบตามหน้าที่หรือขอบเขตของงานที่รับทำ

ข้อ 23

ผู้ประกอบการวิชาชีพต้องไม่ลอก หรือใช้ แบบ รูป แผนผัง ผัง หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานของผู้ประกอบการวิชาชีพรายอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต เว้นแต่เป็นการนำงานเดิมมาใช้เพื่อการซ่อมแซม ดัดแปลง ปรับปรุง ต่อเติมหรือเคลื่อนย้ายหรือเป็นการเผยแพร่ผลงานเพื่อการศึกษากายใต้กฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

ข้อ 24

ผู้ประกอบการวิชาชีพต้องไม่กระทำการใดๆ ให้เป็นที่เสื่อมเสียแก่ผู้ประกอบการวิชาชีพรายอื่น

ข้อบังคับสภาสถาปนิกว่าด้วยจรรยาบรรณ แห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ.๒๕๕๘

ประกาศใช้

ประกาศ ณ วันที่ ๖ เดือน มกราคม พ.ศ.๒๕๕๘

(รองศาสตราจารย์ยุพยง เหมะศิลาป็น)

นายกสภาสถาปนิก

ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อ
วันที่ ๓ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๘

การดำเนินการ ด้านจรรยาบรรณ

- **คณะกรรมการจรรยาบรรณ**
หน้าที่

พิจารณากรณีที่มีผู้กล่าวหาว่า มีสถาปนิกกระทำผิด
ข้อบังคับจรรยาบรรณ โดยมีการกลั่นกรอง สอบสวน
และวินิจฉัย โดยให้ ยกคำร้อง หรือพิจารณาโทษ
ตามควรแก่กรณี

กระบวนการพิจารณา

เมื่อมีผู้กล่าวหาว่ามีสถาปนิกกระทำผิดข้อบังคับจรรยาบรรณ

กระบวนการพิจารณา สรุป

- กระบวนการพิจารณาจรรยาบรรณ
จะเริ่มเมื่อมี “การกล่าวหา”

- การวินิจฉัย

ไม่มีความผิด ยกข้อกล่าวหา

มีความผิด ตักเตือน
ภาคทัณฑ์
พักใช้ใบอนุญาต
เพิกถอนใบอนุญาต

กรณีตัวอย่าง

1. มีชื่อควบคุมงาน
2. รับรองงานที่ไม่ได้ทำเอง
3. สอกแบบโครงการใหญ่
4. การโฆษณา
5. ควบคุมงานผิดกฎหมายอาคาร

ฝ่าฝืน พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร

ผู้กล่าวหา	เทศบาลตำบลแห่งหนึ่ง
ผู้ถูกกล่าวหา	สถาปนิก ก.
ข้อกล่าวหา	ฝ่าฝืน พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร
รายละเอียด	งานก่อสร้างผิด พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร
ข้อพิจารณา	งานก่อสร้างผิด พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ผู้ถูกกล่าวหารับค่าตอบแทนเป็นผู้ลงนามเป็นผู้ออกแบบ โดยไม่ได้เป็นผู้ออกแบบเอง และไม่ได้ตรวจสอบแบบก่อสร้างนั้น
คำวินิจฉัย	สถาปนิก ก. ผิดโดยเจตนา เสียหายร้ายแรง พักใบอนุญาต ๒ ปี -> ๑ ปี

ไม่ทำตามหน้าที่ผู้ควบคุมงาน

ผู้กล่าวหา	เจ้าของอาคาร
ผู้ถูกกล่าวหา	สถาปนิก ก.
ข้อกล่าวหา	ไม่ทำตามหน้าที่ผู้ควบคุมงาน
รายละเอียด	ปรากฏชื่อเป็นผู้ควบคุมงานตามใบอนุญาตก่อสร้างฯ มิได้ไปควบคุมงานก่อสร้างอาคารดังกล่าว
ข้อพิจารณา	ผู้ถูกกล่าวหาเป็นสถาปนิกบริษัทรับสร้างบ้าน ลงนามเป็นผู้ออกแบบและควบคุมงาน ผู้กล่าวหาเป็นลูกจ้างของบริษัทแต่มีกรณีขัดแย้งกัน ผู้ถูกกล่าวหาลาออกจากบริษัทแต่ไม่ได้ถอนชื่อ
คำวินิจฉัย	สถาปนิก ก. ผิดโดยไม่เจตนา เสียหายไม่ร้ายแรงตักเตือน

กรณีที่ถูก ร้องเรียน ยอดนิยม

.....

1. ละทิ้งงาน
2. ทำงานไม่ได้มาตรฐาน
3. ลงนามโดยไม่ได้ทำเอง
(ออกแบบ/ควบคุมงาน/39ทวิ)
4. ไม่ซื่อสัตย์

พระราชบัญญัติสถาปนิก (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2566

มาตรา
7

สภาสถาปนิกมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(4) ควบคุมความประพฤติและการดำเนินงานของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม ควบคุมและสมาชิกให้ถูกต้องตามมาตรฐานและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม

มาตรา
13

สิทธิ์และหน้าที่ของสมาชิกสามัญมีดังต่อไปนี้

(7) ประพฤติตนตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม ตามที่กำหนดไว้ตามข้อบังคับ สภาสถาปนิกสมาชิกวิสามัญหรือสมาชิกกิตติมศักดิ์ให้มีสิทธิ์และหน้าที่เช่นเดียวกับ สมาชิกสามัญ...

มาตรา
50/1

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา... มาบังคับใช้กับสถาปนิกต่างชาติด้วยโดยอนุโลม

หลักการของจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ

1

ทุกสาขาใช้จรรยาบรรณเดียวกัน

2

จรรยาบรรณอยู่สูงกว่ากฎหมายใช้
กฎหมายช่วยในการรักษาจรรยาบรรณ

3

การพิจารณาใช้ดุลยพินิจ
แต่การลงโทษต้องมีกฎหมายรองรับ